Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 25. júna 2020*

„Verejná služba – Úradníci – Povýšenie – Povyšovanie v roku 2017 – Rozhodnutie o nepovýšení – Jasnosť a presnosť žalobného dôvodu – Pravidlo zhody – Spochybnenie konečných aktov – Prípustnosť – Článok 45 služobného poriadku – Predbežná správa o skúšobnej dobe – Správa o ukončení skúšobnej doby – Hodnotiaca správa – Prvky zohľadnené na účely porovnávacieho hodnotenia zásluh – Riadny postup – Zodpovednosť – Nemajetková ujma“

Vo veci T-511/18,

XH, v zastúpení: E. Auleytner, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, zastúpení: L. Radu Bouyon a L. Vernier, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia uverejneného v *Administratívnych informáciách* č. 25-2017 z 13. novembra 2017 o nezapísaní mena žalobkyne do zoznamu povýšených úradníkov v rámci povyšovania v roku 2017 a na zrušenie rozhodnutia R/96/18 zo 7. júna 2018, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobkyne z 10. februára 2018, a jednak na náhradu ujm, ktoré údajne vznikli v dôsledku týchto rozhodnutí,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory R. da Silva Passos (spravodajca), sudcovia L. Truchot a M. Sampol Pucurull,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 19. decembra 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok [1]

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, XH, je úradníčkou Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF). Po tom, čo uspela vo výberovom konaní EPSO/2009/169 (právo) bola vymenovaná a prijatá do platovej triedy AD 5 v rámci prvého oddelenia OLAF-u od 1. júla 2014. Jej prijatie do zamestnania bolo spojené so skúšobnou dobou, ktorá sa skončila 31. marca 2015 (ďalej len „skúšobná doba“).

2 Dňa 22. októbra 2014 žalobkyňu prijal doktor A, psychiater zdravotnej služby Európskej komisie (ďalej len „zdravotná služba“) v rámci lekárskej prehliadky. Táto návšteva bola zorganizovaná v dôsledku vnútorných ťažkostí, ktoré žalobkyňa mala vo vzťahu k ďalším členom prvého oddelenia OLAF-u, do ktorého bola pridelená.

3 Od 1. novembra 2014 bola žalobkyňa preložená do druhého oddelenia OLAF-u.

4 Dňa 5. decembra 2014 bola žalobkyni odovzdaná predbežná správa o skúšobnej dobe (ďalej len „predbežná správa o skúšobnej dobe“). E-mailom z 15. decembra 2014 žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí s posúdeniami uvedenými v tejto správe.

5 V januári 2015 žalobkyňa požiadala zdravotnú službu o prístup k svojej zdravotnej dokumentácii. Dňa 3. februára 2015 zdravotná služba informovala žalobkyňu, že do jej zdravotnej dokumentácie môže nahliadnuť len externý praktizujúci lekár. V dňoch 1. marca 2015 a 4. apríla 2016 žalobkyňa na tento účel postupne určila doktorov B a C.

6 Dňa 20. marca 2015 bola žalobkyňa vymenovaná do stálej služby s účinnosťou od 1. apríla 2015.

7 Dňa 26. marca 2015 bola žalobkyni odovzdaná správa o ukončení skúšobnej doby. Táto správa obsahovala podpis vedúceho druhého oddelenia, do ktorého bola pridelená, ako hodnotiteľa a bola potvrdená podpisom zastupujúceho riaditeľa riaditeľstva B OLAF-u ako overovateľa.

8 V rámci konania o žiadosti o prístup k svojej zdravotnej dokumentácii bola žalobkyňa informovaná o existencii lekárskej správy doktora A z 31. marca 2015 (ďalej len „správa doktora A“). Táto správa bola vypracovaná po lekárskej prehliadke z 22. októbra 2014 uvedenej v bode 2 vyššie. Dňa 2. októbra 2015 doktor B oboznámil žalobkyňu s výňatky zo správy doktora A. V apríli 2016 Komisia pozvala doktora C do priestorov zdravotnej služby, aby mu umožnila nahliadnuť do celej správy doktora A. Toto nahliadnutie sa uskutočnilo 11. mája 2016.

9 Dňa 11. apríla 2015 žalobkyňa podala na príslušný menovací orgán (ďalej len „MO“) prvú žiadosť o pomoc proti vedúcemu prvého oddelenia, do ktorého bola pridelená. Dňa 6. júla 2015 žalobkyňa podala na príslušný MO druhú žiadosť o pomoc proti svojmu zaúčajúcemu pracovníkovi v rámci toho istého oddelenia. V týchto žiadostiach žalobkyňa v podstate tvrdila, že znevažujúci obsah predbežnej správy o skúšobnej dobe, ktorá je uvedená v bode 4 vyššie, je dôkazom psychického obťažovania, ktorého sa voči nej dopúšťali jej nadriadení. Rozhodnutím D/306/15 z 24. júla 2015 a rozhodnutím D/512/15 z 19. októbra 2015 príslušný MO zamietol tieto dve žiadosti o pomoc. Žalobkyňa podala 23. októbra 2015 a 19. januára 2016 proti rozhodnutiam D/306/15 a D/512/15 sťažnosti. V rámci prvej z týchto dvoch sťažností požadovala predovšetkým vyňatie predbežnej správy o skúšobnej dobe, ktorá sa jej týka, z jej osobného spisu. Rozhodnutím R/730/15 z 9. februára 2016 a rozhodnutím R/43/16 z 27. apríla 2016 príslušný MO tieto dve sťažnosti zamietol.

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

10 Dňa 21. júla 2016 žalobkyňa požiadala o náhradu škody a nákladov, vrátane nákladov na advokáta, ktoré jej vznikli v súvislosti s konaním o žiadosti o prístup k jej zdravotnej dokumentácii. Dňa 30. augusta 2016 zdravotná služba zamietla túto žiadosť.

11 Dňa 30. septembra 2016 žalobkyňa požiadala, aby bol do jej zdravotnej dokumentácie zahrnutý lekársky posudok profesora D, externého psychológa, u ktorého bola na konzultácii v auguste 2016.

12 Dňa 10. októbra 2016 žalobkyňa podala sťažnosť na úrad Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS). Táto sťažnosť sa týkala jednak dĺžky konania o preskúmaní jej žiadosti o prístup k jej zdravotnej dokumentácii a jednak nezahrnutia správy profesora D do jej zdravotnej dokumentácie.

13 Dňa 27. novembra 2016 žalobkyňa podala sťažnosť proti rozhodnutiu zdravotnej služby uvedenému v bode 10 vyššie, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o náhradu škody a nákladov spojených s konaním o žiadosti o prístup k jej zdravotnej dokumentácii. Rozhodnutím R/579/16 z 9. marca 2017 príslušný MO túto žiadosť zamietol.

14 V tom istom období, a to v januári 2016 a v apríli 2017, boli vypracované výročné hodnotiace správy (ďalej len „hodnotiace správy“) žalobkyne za roky 2015 a 2016.

15 Dňa 3. apríla 2017 Komisia oznámila prostredníctvom uverejnenia v *Administratívnych informáciách* č. 13-2017 začatie postupu povyšovania v roku 2017 (ďalej len „postup povyšovania v roku 2017“). Po tomto oznámení generálny riaditeľ OLAF-u 19. júna 2017 uverejnil zoznam úradníkov navrhnutých na povýšenie. Meno žalobkyne sa nenachádzalo na tomto zozname.

16 Dňa 11. apríla 2017 žalobkyňa opätovne podala žiadosť z 30. septembra 2016, v ktorej žiadala, aby bola správa profesora D zahrnutá do jej zdravotnej dokumentácie (pozri bod 11 vyššie).

17 V júni 2017 žalobkyňa podala Európskemu ombudsmanovi sťažnosť týkajúcu sa skutočnosti, že v jej osobnom spise sa nachádzala predbežná správa o skúšobnej dobe.

18 Dňa 26. júna 2017 žalobkyňa podala na spoločný výbor pre povýšenia (ďalej len „SVP“) sťažnosť proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa OLAF-u nezaradiť ju na zoznam úradníkov navrhnutých na povýšenie.

19 Dňa 25. augusta 2017 žalobkyňa požiadala zdravotnú službu, aby odstránila správu doktora A z jej zdravotnej dokumentácie. Dňa 28. augusta 2017 ju zdravotná služba informovala o tom, že táto správa sa nenachádza v jej zdravotnej dokumentácii.

20 Dňa 27. augusta 2017 člen SVP nahliadol do predbežnej správy o skúšobnej dobe žalobkyne.

21 Dňa 21. septembra 2017 vydala spoločná prípravná skupina (ďalej len „SPS“) návrh stanoviska, v ktorom navrhla neodporučiť žalobkyňu na povýšenie. Na tento návrh stanoviska nadväzovalo stanovisko SVP z 27. októbra 2017, v ktorom tento výbor neodporučil príslušnému MO žalobkyňu na povýšenie, pričom za návrh hlasovalo 26 hlasujúcich a 4 sa hlasovania zdržali.

22 Dňa 13. novembra 2017 Komisia uverejnila oznámenie v *Administratívnych informáciách* č. 25-2017. Toto oznámenie obsahovalo zoznam úradníkov povýšených v rámci povyšovania v roku 2017. Meno žalobkyne sa na tomto zozname nenachádzalo (ďalej len „rozhodnutie o nepovýšení“).

23 Dňa 14. decembra 2017 vydal EDPS rozhodnutie o sťažnosti žalobkyne z 10. októbra 2016 uvedenej v bode 12 vyššie. V tomto rozhodnutí EDPS zamietol prvú výhradu žalobkyne založenú na dĺžke postupu pri spracovaní žiadosti žalobkyne o prístup k jej zdravotnej dokumentácii. Naopak, pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod založený na nezahrnutí správy profesora D do zdravotnej dokumentácie žalobkyne, EDPS rozhodol, že skutočnosť, že Komisia bezodkladne nevyhovela žiadosti žalobkyne

o opravu jej zdravotnej dokumentácie, predstavuje porušenie pravidiel ochrany osobných údajov. EDPS okrem toho uviedol, že informácie, ktoré mu boli poskytnuté v rámci tohto konania o sťažnosti, naznačujú, že správa doktora A bola odstránená zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne.

24 Dňa 18. decembra 2017 žalobkyňa požiadala generálneho riaditeľa OLAF-u o vyňatie predbežnej správy o skúšobnej dobe z jej osobného spisu. Na podporu tejto žiadosti sa žalobkyňa odvolala na rozhodnutie EDPS uvedené v bode 23 vyššie.

25 E-mailom z 18. januára 2018 generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre ľudské zdroje a bezpečnosť informovalo žalobkyňu, že predbežná správa o skúšobnej dobe, ako aj jej pripomienky k nej boli vyňaté z jej osobného spisu.

26 Žalobkyňa podala 10. februára 2018 sťažnosť proti rozhodnutiu o nepovýšení uverejnenému 13. novembra 2017. Rozhodnutím R/96/18 zo 7. júna 2018 príslušný MO zamietol túto sťažnosť (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“). Dňa 17. júna 2018 žalobkyňa potvrdila prijatie tohto rozhodnutia o zamietnutí jej sťažnosti.

27 Dňa 13. novembra 2018 bola žalobkyňa v rámci povyšovania v roku 2018 povýšená do platovej triedy AD 6 s účinnosťou od 1. januára 2018.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

[*omissis*]

34 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– nariadil Komisii predložiť hodnotiace správy všetkých úradníkov prichádzajúcich do úvahy na povýšenie a povýšených z platovej triedy AD 5 do platovej triedy AD 6 v rámci povyšovania v roku 2017, ako aj zoznamy úradníkov navrhnutých na povýšenie,

– nariadil Komisii predložiť dôkazy a výsledky porovnávacieho hodnotenia zásluh a kópie spisov SPS a SVP, ako aj najnovšie štatistiky týkajúce sa priemerného načasovania povýšenia a zodpovedajúceho zvýšenia platu úradníkov,

– vypočul ako svedkov príslušných účastníkov postupu schvaľovania a povyšovania a osoby, ktoré boli oboznámené s predbežnou správou o skúšobnej dobe po predložení relevantnej dokumentácie uvedenej v druhom žalobnom návrhu,

– zrušil rozhodnutie o nepovýšení,

– zrušil rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a stratu,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

35 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

36 Prvým žalobným návrhom žalobkyňa okrem zrušenia napadnutého rozhodnutia navrhuje zrušenie rozhodnutia o nepovýšení a rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti.

37 V súlade s ustálenou judikatúrou návrhy namierené proti zamietnutiu sťažnosti majú za následok prejednanie aktu, proti ktorému bola predložená sťažnosť, na súde a ako také nemajú samostatný obsah (rozsudky zo 17. januára 1989, Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a z 20. novembra 2007, Iannielo/Komisia, T-205/04, EU:T:2007:346, bod 27). Treba sa teda domnievať, že predmetom návrhov na zrušenie smerujúcich proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti podanej proti rozhodnutiu o nepovýšení je výlučne návrh na zrušenie rozhodnutia o nepovýšení (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. apríla 2006, Camós Grau/Komisia, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43).

38 Hoci rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti potvrdzuje napadnuté rozhodnutie, a preto netreba rozhodnúť osobitne o návrhoch na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti, odôvodnenie nachádzajúce sa v tomto rozhodnutí spresňuje niektoré dôvody rozhodnutia o nepovýšení. V dôsledku toho treba vzhľadom na vyvíjajúcu sa povahu konania pred podaním žaloby toto odôvodnenie zohľadniť aj pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o nepovýšení, keďže toto odôvodnenie by malo byť v zhode s týmto posledným uvedeným aktom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. mája 2014, Mocová/Komisia, T-347/12, EU:T:2014:268, body 31 a 33 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 9. decembra 2009, Komisia/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, bod 59).

39 Svojím šiestym žalobným návrhom sa žalobkyňa domáha náhrady údajne utrpených ujm zo strany Komisie.

40 Treba preskúmať jednak návrh na zrušenie a jednak návrh na náhradu škody.

A. O návrhu na zrušenie

41 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na vade postupu povyšovania v roku 2017. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustil príslušný MO pri porovnávacom hodnotení zásluh.

42 Komisia uvádza viaceré námietky neprípustnosti.

1. O prípustnosti

[*omissis*]

c) O námietke neprípustnosti založenej na tom, že žalobkyňa spochybňuje akty, ktoré sú konečné

[*omissis*]

84 Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka neprípustnosti založená na nedostatku jasnosti a presnosti prvého žalobného dôvodu a námietka neprípustnosti založená na porušení pravidla zhody sa musia zamietnuť. Naopak, argumentácia žalobkyne smerujúca jednak proti tomu, že v jej osobnom spise podľa článku 26 služobného poriadku sa nachádzala predbežná správa o skúšobnej dobe, a jednak proti hodnotiacim správam vypracovaným za roky 2015 a 2016 je neprípustná.

2. O veci samej

85 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že postup povyšovania v roku 2017 je postihnutý vadou z toho dôvodu, že došlo k porušeniu článku 45 služobného poriadku, ako aj rozhodnutia Komisie C(2013) 8968 final zo 16. decembra 2013, ktorým sa vydávajú všeobecné vykonávacie ustanovenia k článku 45 služobného poriadku, uverejneného v *Administratívnych informáciách* č. 55-2013 z 19. decembra 2013 (ďalej len „VVU“). V tejto súvislosti žalobkyňa najmä tvrdí, že vada postupu povyšovania v roku 2017 súvisí po prvé s vplyvom, ktorý naň mala správa doktora A, a po druhé s vplyvom predbežnej správy o skúšobnej dobe a správy o ukončení skúšobnej doby. Žalobkyňa dodáva, že procesné vady, ktoré uvádza, mohli mať vplyv na výsledok postupu povyšovania v roku 2017, t. j. na zamietnutie povýšenia.

[*omissis*]

b) O údajnom vplyve predbežnej správy o skúšobnej dobe a správy o ukončení skúšobnej doby na postup povyšovania v roku 2017

108 Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že jej osobný spis, ktorý bol preskúmaný v priebehu postupu povyšovania v roku 2017, obsahoval skutočnosti, ktoré v ňom nemali byť uvedené a ktoré sa nemali zohľadniť na účely posúdenia jej zásluh pri porovnávacom hodnotení zásluh. Žalobkyňa sa predovšetkým domnieva, že skutočnosť, že v jej osobnom spise sa nachádzala predbežná správa o skúšobnej dobe, predstavovala vadu.

109 Žalobkyňa tiež kritizuje prítomnosť predbežnej správy o skúšobnej dobe vo svojom „spise na účely povýšenia“, teda v podstate vplyv a zohľadnenie predbežnej správy o skúšobnej dobe počas povyšovania v roku 2017. V tejto súvislosti žalobkyňa v žalobe a na pojednávaní zdôraznila, že správa o ukončení skúšobnej doby obsahovala priamy odkaz na predbežnú správu o skúšobnej dobe a poukazovala na ťažkosti, ktoré mala na začiatku svojej skúšobnej doby, a to ťažkosti osobnej povahy a ťažkosti súvisiace s prácou v tíme.

110 Žalobkyňa sa domnieva, že údaje uvedené v predbežnej správe o skúšobnej dobe zjavne ovplyvnili obsah správy o ukončení skúšobnej doby a jej hodnotiacich správ vypracovaných za roky 2015 a 2016, teda dokumenty, ktoré boli zohľadnené pri porovnávacom hodnotení zásluh vykonanom v rámci povyšovania v roku 2017. Okrem toho uvádza, že člen SVP nahliadol v rámci postupu povyšovania v roku 2017 priamo do predbežnej správy o skúšobnej dobe. Okrem toho žalobkyňa na pojednávaní tvrdila, že zohľadnenie tejto správy príslušným MO nebolo potrebné v rámci postupu povyšovania v roku 2017.

111 Napokon v časti žaloby týkajúcej sa porovnávacieho hodnotenia zásluh žalobkyňa tvrdí, že údaje uvedené v správe o ukončení skúšobnej doby a v predbežnej správe o skúšobnej dobe zjavne mali vplyv na jej hodnotenie a na skutočnosť, že nedošlo k návrhu na povýšenie.

112 Žalobkyňa sa tak na jednej strane odvoláva na vadu súvisiacu so skutočnosťou, že predbežná správa o skúšobnej dobe sa nachádzala v jej osobnom spise v zmysle článku 26 služobného poriadku. Na druhej strane namieta porušenie článku 45 služobného poriadku z dôvodu, že pri postupe povyšovania v roku 2017 bola zohľadnená predbežná správa o skúšobnej dobe a správa o ukončení skúšobnej doby.

113 Komisia nesúhlasí s argumentáciou žalobkyne.

114 Komisia po prvé tvrdí, že vyradenie predbežnej správy o skúšobnej dobe z osobného spisu žalobkyne nie je priamym dôsledkom povinností, ktoré jej vyplývajú z rozhodnutia EDPS (pozri body 23 až 25 vyššie). EDPS sa totiž vo svojom rozhodnutí nedomnieval, že skutočnosť, že predbežná správa o skúšobnej dobe sa nachádzala v osobnom spise, predstavovala vadu.

115 Po druhé Komisia vo svojich písomných podaniach tvrdí, že podľa článku 45 služobného poriadku a článku 4 ods. 1 písm. a) VVU nepredstavuje zohľadnenie predbežnej správy o skúšobnej dobe v rámci povyšovania v roku 2017 vadu, ale že naopak ide o povinnosť príslušného MO. Okrem toho Komisia zdôrazňuje, že v prejednávanej veci je prístup členov SVP k osobnému spisu úradníkov prostredníctvom informačného systému pre riadenie zamestnancov (ďalej len „Sysper 2“) procesnou požiadavkou vyplývajúcou z potreby vykonať preskúmanie správ podľa článku 45 služobného poriadku. Podľa Komisie preto tento prístup nepredstavuje vadu.

116 Komisia, ktorej bola v tejto súvislosti položená otázka na pojednávaní, zdôraznila, že na rozdiel od toho, čo uviedla vo vyjadrení k žalobe, MO nemal žiadnu povinnosť zohľadniť predbežnú správu o skúšobnej dobe. Okrem toho spresnila, že cieľom správy o skúšobnej dobe nie je posúdiť zásluhy úradníka na účely povýšenia a že takáto správa sa vypracováva výlučne na účely jeho vymenovania do stálej služby. Z toho vyvodila, že pri porovnávacom hodnotení zásluh vykonanom v rámci postupu povyšovania boli v zásade zohľadnené iba hodnotiace správy. Komisia sa však domnievala, že hodnotitelia majú vždy *de facto* možnosť zohľadniť dokumenty dostupné v systéme Sysper 2.

117 Po tretie Komisia vo vyjadrení k žalobe a na pojednávaní spochybnila vplyv predbežnej správy o skúšobnej dobe na postup povyšovania v roku 2017 a najmä vplyv tohto dokumentu na správy zohľadnené pri tomto povyšovaní.

118 Komisia predovšetkým uvádza, že obsah predbežnej správy o skúšobnej dobe nebránil vymenovaniu žalobkyne do stálej služby na konci skúšobnej doby. Na pojednávaní zdôraznila, že nadriadení boli oprávnení vypracovať negatívne hodnotenia v predbežnej správe o skúšobnej dobe a v správe o ukončení skúšobnej doby. Dodala, že je pravda, že predmetná správa o ukončení skúšobnej doby spomína ťažkosti, ktoré žalobkyňa mala na začiatku skúšobnej doby. Tvrdila však, že správa o ukončení skúšobnej doby žalobkyne obsahuje posúdenia, ktoré zámerne minimalizujú negatívne posúdenia uvedené v predbežnej správe o skúšobnej dobe.

119 Komisia ďalej poukazuje na nedostatok záujmu žalobkyne na spochybnení „uspokojivých“ záverov hodnotiacich správ, ktoré sa jej týkajú, vypracovaných za roky 2015 a 2016. Na pojednávaní tvrdila, že údajný negatívny vplyv posúdení uvedených v predbežnej správe o skúšobnej dobe bol vyvážený pozitívnymi posúdeniami uvedenými v správe o ukončení skúšobnej doby a hodnotiacich správach vypracovaných za roky 2015 a 2016.

120 Napokon ešte Komisia na pojednávaní konštatovala, že rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti neobsahuje nijaký odkaz na predbežnú správu o skúšobnej dobe. V tejto súvislosti spresnila, že v priebehu postupu povyšovania príslušný MO použil výlučne alebo hlavne hodnotiace správy vypracované za roky 2015 a 2016.

121 V dôsledku toho žalobkyňa podľa Komisie preceňuje vplyv predbežnej správy o skúšobnej dobe na postup povyšovania v roku 2017 a neberie do úvahy význam zohľadnenia ostatných správ, ktoré sa jej týkajú a ktoré sú uvedené v jej osobnom spise.

122 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že nie je prípustné, aby žalobkyňa spochybnila prítomnosť predbežnej správy o skúšobnej dobe vo svojom osobnom spise v zmysle článku 26 služobného poriadku (pozri bod 84 vyššie).

123 Treba teda preskúmať výlučne tvrdenia žalobkyne založené na zohľadnení predbežnej správy o skúšobnej dobe a správy o ukončení skúšobnej doby v rámci postupu povyšovania v roku 2017 v rozpore s článkom 45 služobného poriadku.

1) Úvodné pripomienky

124 Článok 45 ods. 1 služobného poriadku stanovuje, že na účely porovnávacieho hodnotenia zásluh MO vezme do úvahy najmä správy o úradníkoch. Okrem toho článok 4 ods. 1 písm. a) VVU stanovuje najmä, že na účely porovnávacieho hodnotenia zásluh úradníkov prichádzajúcich do úvahy na povýšenie MO zohľadňuje predovšetkým: „správy o úradníkoch vypracované od ich posledného povýšenia, a ak také správy neexistujú, od ich prijatia do služby, a najmä hodnotiace správy vypracované v súlade so všeobecnými vykonávacími ustanoveniami k článku 43 služobného poriadku“.

125 V prvom rade treba zdôrazniť, že správy, uvedené v článku 45 služobného poriadku, sú správy uvedené v článku 43 tohto služobného poriadku, teda hodnotiace správy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. októbra 2000, Rappe/Komisia, T-202/99, EU:T:2000:227, bod 37 a citovanú judikatúru).

126 Hodnotiace správy predstavujú prvok posúdenia nevyhnutný zakaždým, keď sa prihliada na služobný postup úradníka pri prijatí rozhodnutia o jeho povýšení (pozri rozsudky z 8. marca 2006, Lantzoni/Súdny dvor, T-289/04, EU:T:2006:70, bod 61 a citovanú judikatúru, a zo 16. marca 2009, R/Komisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 53 a citovanú judikatúru). Rozhodnutie o nepovýšení je postihnuté vadou, keď MO nevykonal porovnávacie hodnotenie zásluh úradníkov prichádzajúcich do úvahy na povýšenie z dôvodu, že pre pochybenie administratívy nebola k dispozícii jedna alebo viaceré hodnotiace správy (rozsudok z 28. júna 2016, Kotula/Komisia, F-118/15, EU:F:2016:138, bod 38; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 3. marca 1993, Vela Palacios/HSV, T-25/92, EU:F:1993:17, bod 43, a z 11. júla 2007, Konidaris/Komisia, T-93/03, EU:F:2007:209, bod 88).

127 V druhom rade je pravda, že MO má možnosť zohľadniť ďalšie informácie týkajúce sa administratívnej a osobnej situácie uchádzačov o povýšenie. Možnosť odvolávať sa na tieto skutočnosti však predpokladá existenciu výnimočných okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. októbra 2000, Rappe/Komisia, T-202/99, EU:T:2000:227, body 40 a 54). O taký prípad ide najmä vtedy, ak neexistuje hodnotiaca správa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 1995, Rasmussen/Komisia, T-557/93, EU:T:1995:138, bod 32).

128 Okrem toho iné informácie môžu napraviť neexistenciu hodnotiacej správy len vtedy, ak spĺňajú určité podmienky, ktorých súčasné splnenie prislúcha preukázať žalovanej inštitúcii. Po prvé treba, aby boli dostatočne objektívne na to, aby umožnili súdne preskúmanie, po druhé, aby obsahovali posúdenie zásluh úradníka vykonané osobami zodpovednými za vypracovanie jeho hodnotiacej správy, po tretie, aby boli oznámené úradníkovi tak aby bolo zabezpečené rešpektovanie práva na obranu, a po štvrté, aby boli výboru pre povýšenie známe v čase, keď vykonáva porovnávacie hodnotenie zásluh všetkých uchádzačov. Z toho vyplýva, že informácie, ktoré môžu nahradiť neexistenciu hodnotiacej správy, musia byť vo veľkej miere podobné tejto správe, pokiaľ ide o ich pôvod, postup ich vypracovania a ich predmet (rozsudok z 5. októbra 2000, Rappe/Komisia, T-202/99, EU:T:2000:227, body 56 a 57).

129 V treťom rade treba vopred uviesť, že podľa ustálenej judikatúry je prvoradou funkciou hodnotiacej správy zabezpečiť administratíve pravidelnú a čo najúplnejšiu informáciu o podmienkach vykonávania služby jej úradníkmi (rozsudky z 15. mája 1996, Dimitriadis/Dvor audítorov, T-326/94, EU:T:1996:62, bod 84; z 10. septembra 2003, McAuley/Rada, T-165/01, EU:F:2003:225, bod 51, a zo 16. apríla 2008, Doktor/Rada, F-73/07, EU:F:2008:42, bod 86). Naopak, správa o ukončení skúšobnej doby má najmä hodnotiť spôsobilosť úradníka v skúšobnej dobe plniť úlohy spojené s jeho pracovným miestom a byť vymenovaný do stálej služby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. februára 2000, Jacobs/Komisia, T-82/98, EU:T:2000:53, bod 45 a citovanú judikatúru).

130 Rovnako nemožno automaticky a absolútne prirovnať hodnotiacou správu k správe o ukončení skúšobnej doby úradníka, keďže tieto dva druhy správ obsahujú odlišné oblasti hodnotenia a hodnotiace systémy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 1996, Dimitriadis/Dvor audítorov, T-326/94, EU:T:1996:62, body 83 a 85).

131 Ďalej treba z hľadiska vývoja služobného postupu úradníka zdôrazniť dôležitosť vytýčenia cieľov, ktoré vopred stanovuje nadriadený na začiatku roka. Ročné hodnotenie sa týka najmä spôsobu, akým úradník dosiahol tieto ciele. S prihliadnutím na tieto ciele sa posudzuje výkonnosť, efektívnosť a správanie úradníka v službe. Tieto ciele však nie sú rovnaké ako tie, ktoré sa očakávajú od úradníka v skúšobnej dobe počas skúšobnej doby na účely vymenovania do stálej služby. Vzhľadom na ich osobitnú povahu zameranú na výkon sa posúdenia uvedené v hodnotiacej správe odlišujú od posúdení uvedených v správe o ukončení skúšobnej doby.

132 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že k hodnoteniu žalobcu uskutočnenému v rámci jeho každoročnej hodnotiacej správy, ktorého cieľom je posúdiť, či s ohľadom na ciele, ktoré boli stanovené po dohode s ním, splnil očakávania, nemožno prirovnať hodnotenie žalobcu počas prvých šiestich mesiacov trvania jeho zmluvy, obsiahnuté v správe o skúšobnej dobe, a teda ho nemožno týmto hodnotením ani nahradiť či vyvážiť, a takto stanoviť stupeň jeho výkonu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2018, Wahlström/Frontex, T-591/16, neuverejnený, EU:T:2018:938, bod 65).

133 Napokon, keďže hodnotiace správy predstavujú skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv počas celého služobného postupu úradníka, predstavujú akty spôsobujúce ujmu. Judikatúra, podľa ktorej hodnotiace správy predstavujú akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, zodpovedá záujmu riadnej správy vecí verejných, keďže ak by to tak nebolo, dotknutá osoba by mala možnosť poukázať na prípadné vady takejto správy iba v rámci žalôb podaných proti aktu, pri prijatí ktorého dotknutá správa zohrávala úlohu. Takáto situácia by však mohla spomaliť prijímanie dôležitých rozhodnutí týkajúcich sa úradníkov (rozsudok zo 16. marca 2009, R/Komisia, T-156/08, EU:T:2009:69, body 53 a 54).

134 Takéto riešenie prijaté judikatúrou vo vzťahu k hodnotiacim správam nemožno rozšíriť na dokumenty, ktorých jediným cieľom je pripraviť konkrétne rozhodnutie administratívy, s ktorým sú takto úzko späté. To je práve prípad správ o skúšobnej dobe, ktorých cieľom je pripraviť rozhodnutie administratívy o vymenovaní dotknutej osoby do stálej služby na konci jej skúšobnej doby alebo o jej prepustení (rozsudok zo 16. marca 2009, R/Komisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 55).

135 Tak je to aj v prípade opatrení týkajúcich sa úradníka v skúšobnej dobe prijatých na základe článku 34 služobného poriadku, medzi ktoré patrí rozhodnutie o preradení do inej služby na účely pokračovania v skúšobnej dobe, ako aj rozhodnutie o predĺžení skúšobnej doby o šesť mesiacov. Cieľom týchto opatrení je zjavne umožniť administratíve lepšie posúdenie schopností úradníka v skúšobnej dobe, ako aj pripraviť rozhodnutie o vymenovaní do stálej služby alebo o prepustení dotknutej osoby, ktoré musí byť prijaté na konci skúšobnej doby, a nemožno ich preto samostatne napadnúť žalobou o neplatnosť (rozsudok zo 16. marca 2009, R/Komisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 56).

136 Okrem toho správa o skúšobnej dobe v osobnom spise úradníka nemôže mať v zásade akékoľvek účinky ešte po rozhodnutí o vymenovaní do stálej služby prijatom na konci skúšobnej doby, na účely ktorého bola vypracovaná a ktorého príprava bola jej jediným účelom (pozri v tomto zmysle uznesenie z 19. februára 2008, R/Komisia, F-49/07, EU:T:2008:18, bod 56).

137 Hodnotiace správy a správy vypracované v priebehu skúšobnej doby majú preto odlišný predmet a úlohu. Okrem toho sa tieto správy riadia odlišnými právnymi režimami. Výbor pre povýšenie teda v zásade nemôže zohľadniť správu o ukončení skúšobnej doby ani v prípade, že obsahuje istý počet pripomienok k pracovným schopnostiam úradníka alebo zamestnanca.

138 Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa zohľadnenia správ vzťahujúcich sa na obdobie jej skúšobnej doby v priebehu povyšovania v roku 2017 treba preskúmať s prihliadnutím na tieto úvahy.

2) O zohľadnení správ týkajúcich sa skúšobnej doby žalobkyne

139 Po prvé v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti príslušný MO dospel k záveru, že riadny priebeh porovnávacieho hodnotenia zásluh v zmysle článku 45 služobného poriadku vyžaduje zohľadnenie správy o ukončení skúšobnej doby a hodnotiacich správ žalobkyne vypracovaných za roky 2015 a 2016. Príslušný MO spresnil, že nič v spise nenasvedčuje tomu, že v priebehu povyšovania v roku 2017 došlo v tejto súvislosti k vade. Dodal, že samotná skutočnosť, že člen SVP nahliadol do predbežnej správy o skúšobnej dobe, neumožňuje dospieť k záveru, že porovnávacie hodnotenie zásluh nebolo vykonané na základe relevantných správ, teda správy o ukončení skúšobnej doby a hodnotiacich správ vypracovaných za roky 2015 a 2016.

140 V tejto súvislosti treba na jednej strane zdôrazniť, ako potvrdila Komisia na pojednávaní, že predbežná správa o skúšobnej dobe žalobkyne bola v systéme Sysper 2 uvedená v prílohe správy o ukončení skúšobnej doby, ktorá sa jej týkala.

141 Okrem toho treba uviesť, že existencia a podstata predbežnej správy o skúšobnej dobe sú uvedené v záverečnej časti správy o ukončení skúšobnej doby. Overovateľ totiž v správe o ukončení skúšobnej doby vysvetlil, že bolo „trochu znepokojujúce, že počiatočné obdobie v rámci [prvého oddelenia, do ktorého bola žalobkyňa pridelená], neprebehlo až tak dobre, ako to preukazuje predbežná správa o skúšobnej dobe…, poukazujúca na ťažkosti osobnej povahy a otázky týkajúce sa práce v tíme“. Overovateľ dodal, že takéto posúdenia súviseli s kombináciou osobitných okolností v rámci prvého oddelenia. Tieto údaje teda navádzali na oboznámenie sa so správou o ukončení skúšobnej doby a s predbežnou správou o skúšobnej dobe. Okrem toho dokumenty, ktoré žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu, preukazujú, že pred prijatím rozhodnutia o nepovýšení člen SVP nahliadol v systéme Sysper 2 priamo do predbežnej správy o skúšobnej dobe, ktorá sa nachádzala v prílohe správy o ukončení skúšobnej doby, ktorá sa jej týkala.

142 Treba teda konštatovať, že pri porovnávacom hodnotení zásluh bola zohľadnená správa o ukončení skúšobnej doby žalobkyne. Okrem toho bola v priebehu porovnávacieho hodnotenia priamo alebo nepriamo zohľadnená aj predbežná správa o skúšobnej dobe.

143 Na druhej strane z judikatúry uvedenej v bodoch 125 až 137 vyššie vyplýva, že správa o konci skúšobnej doby v zásade nemôže byť zohľadnená v rámci postupu povyšovania a že iba za určitých výnimočných okolností môže MO zohľadniť ďalšie informácie, ak spĺňajú určité podmienky, pričom prislúcha dotknutej inštitúcii, aby preukázala, že boli súčasne splnené.

144 Treba však zdôrazniť, že v prejednávanej veci sa žalobkyne týkali dve hodnotiace správy vypracované za roky 2015 a 2016 a že posúdenia obsiahnuté v týchto hodnotiacich správach predstavovali dostatočný základ pre porovnávacie hodnotenie zásluh stanovené v článku 45 ods. 1 služobného poriadku.

145 Žiadna výnimočná okolnosť teda neodôvodňovala zohľadnenie správy o ukončení skúšobnej doby a predbežnej správy o skúšobnej dobe, ktorá bola uvedená v prílohe tejto správy o skončení skúšobnej doby, pri porovnávacom hodnotení zásluh.

146 V druhom rade treba v každom prípade na jednej strane zdôrazniť, že na rozdiel od hodnotiacich správ predbežná správa o skúšobnej dobe žalobkyne nebola vypracovaná ani s cieľom umožniť jej objektívne hodnotenie, ani s cieľom slúžiť na posúdenie jej služobného postupu. Predbežná správa o skúšobnej dobe bola totiž vypracovaná počas skúšobnej doby žalobkyne v kontexte konfliktu medzi žalobkyňou a ostatnými členmi prvého oddelenia, na ktoré bola pridelená (pozri bod 2 vyššie). K vypracovaniu tejto predbežnej správy došlo na začiatku služobného postupu žalobkyne z konkrétnych dôvodov, a to s cieľom poukázať na ťažkosti, ktoré mala v tomto prvom oddelení, a odôvodniť administratívne opatrenie preradenia do iného oddelenie s cieľom pokračovať v jej skúšobnej dobe. Okrem toho žalobkyňa nemohla spochybniť uvedenú správu prostredníctvom žaloby smerujúcej proti rozhodnutiu o jej vymenovaní, keďže toto rozhodnutie jej nespôsobilo ujmu.

147 Na druhej strane je pravda, že nadriadený pri hodnotení vlastností úradníka disponuje širokou mierou voľnej úvahy a musí na to, aby splnil svoje povinnosti, vyjadriť pripomienky a prípadne výhrady ku kvalite jeho práce. Treba však uviesť, že v prejednávanej veci obsahuje predbežná správa o skúšobnej dobe silnú kritiku týkajúcu sa efektívnosti, spôsobilosti, výkonu a správania sa žalobkyne na prvom oddelení, do ktorého bola pridelená. Táto kritika je formulovaná vo výrazoch venujúcich sa najmä osobnosti žalobkyne, a nie jej odborných schopností. Takáto kritika prekračuje kritiku objektívne potrebnú na účely posúdenia existencie ťažkostí v službe a odôvodnenia administratívneho rozhodnutia o jej preložení na iné oddelenie.

148 Pokiaľ ide o neobvyklý obsah kritiky formulovanej v predbežnej správe o skúšobnej dobe, posúdenia obsiahnuté v tejto správe nemožno prirovnávať k posúdeniam uvedeným v pozitívnych a neskorších hodnotiacich správach vypracovaných za roky 2015 a 2016, a ani ich s nimi prípadne porovnávať.

149 Okolnosti uvedené v bodoch 146 až 148 vyššie teda predstavujú doplňujúce dôvody vo vzťahu k tým, ktoré sú uvedené v bodoch 143 a 144 vyššie na vylúčenie možnosti zohľadnenia správ týkajúcich sa skúšobnej doby žalobkyne pri porovnávacom hodnotení zásluh.

150 Treba teda konštatovať, že skutočnosť, že príslušný MO zohľadnil správy týkajúce sa skúšobnej doby žalobkyne, t. j. správu o ukončení skúšobnej doby a predbežnú správu o skúšobnej dobe, predstavuje vadu, ktorá mohla narušiť postup povyšovania v roku 2017, pokiaľ ide o žalobkyňu.

c) O vplyve zistenej procesnej vady

151 Žalobkyňa tvrdí, že postup povyšovania v roku 2017 by bol nevyhnutne iný, ak by nedošlo k vadám uvedeným v bodoch 108 až 112 vyššie.

152 Komisia odpovedá, že aj za predpokladu, že došlo k procesnej vade, žalobkyňa nepreukázala vplyv tejto údajnej procesnej vady na obsah rozhodnutia o nepovýšení. Na jednej strane uvádza, že žalobkyňa iba všeobecne tvrdí, že prítomnosť predbežnej správy o skúšobnej dobe v jej osobnom spise „nevyhnutne ovplyvnila hodnotenie“ jej spisu. Na druhej strane zdôrazňuje, že žalobkyňa neidentifikuje žiadnu časť hodnotiacich správ vypracovaných za roky 2015 a 2016 alebo rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti, ktorá by bola ovplyvnená obsahom predbežnej správy o skúšobnej dobe.

153 Pokiaľ ide o porušenie článku 45 služobného poriadku a procesnú vadu v postupe povyšovania, je ustálenou judikatúrou, že na zrušenie rozhodnutia o nepovýšení nestačí, že osobný spis kandidáta obsahuje vady alebo nie je úplný, ale treba tiež preukázať, že táto okolnosť mohla mať rozhodujúci vplyv na postup povyšovania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. januára 2008, Strack/Komisia, T-394/04, EU:T:2008:20, bod 39, a zo 14. novembra 2017, Vincenti/Komisia, T-586/16, EU:T:2017:803, bod 36).

154 Všeobecnejšie v zmysle ustálenej judikatúry platí, že na to, aby procesná vada mohla odôvodniť zrušenie aktu, je potrebné, aby v prípade neexistencie tejto vady mohlo konanie dospieť k odlišnému výsledku (rozsudok z 18. septembra 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, bod 21, pozri tiež v tomto zmysle uznesenie z 1. decembra 2015, Georgias a i./Rada a Komisia, C-545/14 P, neuverejnené, EU:C:2015:791, bod 51).

155 V prejednávanej veci po prvé, ako tvrdí Komisia, zo znenia rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti nevyplýva, že žalobkyňa mala väčšie zásluhy ako jej povýšení kolegovia. Po druhé vo fáze porovnávacieho hodnotenia zásluh, ktorú MO podrobne opísal v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti, nedošlo k žiadnej zmienke o obsahu predbežnej správy o skúšobnej dobe. Po tretie zohľadnené hodnotiace správy obsahujú pozitívne posúdenia „uspokojivé“, zatiaľ čo správa o ukončení skúšobnej doby, ktorá je tiež pozitívna, umožnila vymenovanie žalobkyne do stálej služby.

156 V prvom rade však treba zdôrazniť, že v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti príslušný MO výslovne odkazuje na obsah správy o konci skúšobnej doby v časti „Efektívnosť, spôsobilosť a správanie sa v službe“. V tejto súvislosti príslušný MO uvádza, že správa o ukončení skúšobnej doby uvádza „priestor na zlepšenie“ a že žalobkyňa mala „v prípade potreby konzultovať s vedením“, „informovať svojich nadriadených“ alebo „koordinovať svoju prácu so kolegami“, „aby mohla vykonať prácu, ktorá sa od nej očakávala“. Okrem toho treba pripomenúť, že správa o ukončení skúšobnej doby obsahovala v prílohe predbežnú správu o skúšobnej dobe a spomenula ju. Správa o konci skúšobnej doby, ku ktorej bola priložená predbežná správa o skúšobnej dobe, tak mohla mať negatívny vplyv na posúdenie „efektívnosti, spôsobilosti a správania v službe“ žalobkyne pri analýze jej zásluh.

157 Ďalej vzhľadom po prvé na osobitné okolnosti, ktoré sprevádzali vypracovanie predbežnej správy o skúšobnej dobe priloženej k správe o ukončení skúšobnej doby v osobnom spise žalobkyne, po druhé na mimoriadne kritické a subjektívne posúdenia, ktoré táto predbežná správa obsahovala, a po tretie na to, že člen SVP nahliadol do uvedenej správy pred vypracovaním konečného zoznamu povýšených úradníkov, predbežná správa o skúšobnej dobe žalobkyne mohla mať negatívny vplyv na porovnávacie hodnotenie zásluh vykonané počas postupu povyšovania v roku 2017.

158 Napokon treba uviesť, že je pravda, že o všetkých úradníkoch v skúšobnej dobe sa vypracovávajú správy o ukončení skúšobnej doby. Nie o každom úradníkovi sa však vypracuje predbežná správa o skúšobnej dobe. Keďže predbežná správa o skúšobnej dobe sa vypracováva v osobitných prípadoch, odlišuje sa od správy o ukončení skúšobnej doby a *a fortiori* od hodnotiacich správ uvedených v článku 4 VVU. Priame alebo nepriame zohľadnenie predbežnej správy o skúšobnej dobe tak mohlo ovplyvniť objektívne a rovnaké posúdenie zásluh žalobkyne v rámci postupu povyšovania v roku 2017.

159 Z toho vyplýva, že procesná vada uvedená v bode 150 vyššie mohla mať, pokiaľ ide o žalobkyňu, rozhodujúci vplyv na priebeh tohto postupu a na rozhodnutie o jej nepovýšení. Inými slovami, je preukázané, že v prípade neexistencie uvedenej procesnej vady by rozhodnutie o nepovýšení mohlo mať iný obsah (pozri body 153 a 154 vyššie).

160 Vzhľadom na vyššie uvedené treba vyhovieť prvému žalobnému dôvodu a zrušiť rozhodnutie o nepovýšení bez toho, aby bolo potrebné preskúmať jednak ostatné výhrady vznesené žalobkyňou v rámci prvého žalobného dôvodu a jednak druhý žalobný dôvod. Navyše keďže rozhodnutie o nepovýšení sa zrušuje, nie je potrebné preskúmať návrhy na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania, ktoré žalobkyňa uvádza vo svojich prvých troch žalobných návrhoch.

B. O návrhu na náhradu škody

161 Podľa ustálenej judikatúry v oblasti verejnej služby vznik zodpovednosti Únie podlieha splneniu súboru podmienok, a to podmienkam protiprávnosti správania vytýkaného inštitúcii, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi údajným správaním a uplatňovanou škodou (pozri rozsudok z 15. septembra 2005, Casini/Komisia, T-132/03, EU:T:2005:324, bod 94 a citovanú judikatúru; rozsudky zo 4. júla 2006, Tzirani/Komisia, T-88/04, EU:T:2006:186, bod 100, a z 26. októbra 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 78). Tieto tri podmienky sú kumulatívne, čo znamená, že keď nie je splnená jedna z nich, zodpovednosť Únie nemôže byť založená (pozri rozsudok z 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neuverejnený, EU:T:2018:852, bod 207 a citovanú judikatúru).

162 V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha po prvé náhrady údajnej majetkovej ujmy, ktorú vyčíslila na 45 000 eur, a po druhé náhrady údajnej nemajetkovej ujmy, ktorú vyčíslila na 20 000 eur.

[*omissis*]

2. O návrhu na náhradu údajnej nemajetkovej ujmy

[*omissis*]

179 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že utrpela nemajetkovú ujmu v súvislosti so znevažujúcimi tvrdeniami o jej psychickom stave, ktoré sú uvedené v predbežnej správe o skúšobnej dobe. V tejto súvislosti tvrdí, že možnosť všetkých jej nadriadených a ostatných GR Komisie nahliadnuť do predbežnej správy o skúšobnej dobe vážne narušila jej dobrú povesť a jej profesionálne dobré meno v rámci OLAF-u a Komisie. Toto poškodenie dobrej povesti malo za následok pretrvávanie jej obáv súvisiacich s neistotou vývoja služobného postupu a v podstate súvisiacich s povýšením v rámci postupu povyšovania v roku 2017. Dodáva, že táto situácia mala za následok to, že ona sama nesprávne pochopila svoju vlastnú situáciu, čo jej spôsobilo ťažkosti a utrpenie, ktoré malo negatívne dôsledky na jej súkromný život a na jej fyzické a duševné zdravie. Žalobkyňa sa tak v podstate domáha náhrady nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z vplyvu predbežnej správy o skúšobnej dobe na postup povyšovania v roku 2017.

180 V tejto súvislosti v prvom rade z preskúmania návrhov na zrušenie, presnejšie z bodov 124 až 160 vyššie, vyplýva, že argumentu, ktorý uviedla žalobkyňa a ktorého cieľom je preukázať vadu spočívajúcu v zohľadnení predbežnej správy o skúšobnej dobe priloženej k správe o ukončení skúšobnej doby v rámci povyšovania v roku 2017, bolo vyhovené a že príslušný MO porušil článok 45 služobného poriadku, keď prijal rozhodnutie o nepovýšení. Z toho vyplýva, že podmienka týkajúca sa protiprávnosti konania vytýkaného Komisii je splnená.

181 Ďalej sa treba domnievať, že žalobkyňa sa dostala do stavu obáv a neistoty, pokiaľ ide o jej dobrú povesť a jej profesionálnu budúcnosť, a že tento stav vyplýva priamo z protiprávnosti konštatovanej v bode 180 vyššie.

182 Okrem toho nedodržanie povinností príslušným MO podľa článku 45 služobného poriadku v rámci povyšovania v roku 2017 spôsobilo žalobkyni osobitnú nemajetkovú ujmu, ktorá nemôže byť primerane napravená samotným zrušením rozhodnutia o nepovýšení.

183 Okrem toho Komisia na pojednávaní uznala tento stav obáv a neistoty pociťovaných žalobkyňou. V tejto súvislosti Komisia spresnila, že obavy žalobkyne v súvislosti s predbežnou správou o skúšobnej dobe boli jednou zo skutočností zohľadnených pri rozhodovaní o vyradení tejto správy z osobného spisu žalobkyne.

184 Napokon treba uviesť, že nemajetkovú ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela, obmedzuje skutočnosť, že bola povýšená do platovej triedy AD 6 od prvého povyšovania, ktoré nasledovalo po povyšovaní v roku 2017, teda povyšovania v roku 2018 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2015, Diamantopoulos/ESVČ, F-30/15, EU:F:2015:138, bod 48).

185 Za týchto okolností treba rozhodnúť e*x æquo et bono*, že náhrada vo výške 2 000 eur predstavuje primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z protiprávnosti konštatovanej v bode 180 vyššie.

186 Za týchto okolností treba čiastočne vyhovieť návrhu žalobkyne na náhradu škody.

187 Vzhľadom na vyššie uvedené treba jednak zrušiť rozhodnutie o nepovýšení a jednak uložiť Komisii povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla.

IV. O trovách

188 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

189 Keďže Komisia nemala vo veci v podstatnej časti úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie o nepovýšení XH do platovej triedy AD 6 v rámci povyšovania v roku 2017, ktoré vyplýva z uverejnenia zoznamu úradníkov povýšených do tejto platovej triedy v *Administratívnych informáciách* č. 25-2017 z 13. novembra 2017, sa zrušuje.**

2. **Európska komisia je povinná zaplatiť XH sumu 2 000 eur z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela.**

3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

4. **Komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. júna 2020.

Podpisy